

Rep.nr. 07/4746

A.R. nr. : 05/3211/A - in de zaak van :

DE GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, bevoegd voor
het grondgebied van de provincie , met kantoor te)

eiseres, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te)

TEGEN

1. , handelaar, geboren te op
en
2. , huisvrouw, geboren te op , beide
wonende te

verweerders, vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te)

vonnist de rechtbank als volgt:

I. RECHTSPLEGING

De zaak werd ingeleid bij dagvaarding, die regelmatig werd betekend op 31 augustus 2005.

Partijen werden gehoord op de openbare terechtzitting van 20 februari 2007.

Kennis werd genomen van het dossier van de rechtspleging en van de door partijen neergelegde bundels.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

1. Eiseres vordert, in een bij voorraad uitvoerbaar verklaard vonnis, conform artikel 159 G.W. de geschorste vergunning buiten toepassing te laten en vervolgens verweerders, voor wat het wederrechtelijk opbouwen en instandhouden van een paardenstalling betreft, te veroordelen tot het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken, zoals hierna wordt bepaald, met betrekking tot een perceel gelegen te en kadastraal gekend als

Dit impliceert:

- de afbraak van de 2 flankvolumes, haaks op de eigenlijke stalling;
- verwijdering van de daarbij horende vloerplaat en fundering;
- verwijdering van de afbraakmaterialen;
- herstel van het maaiveld.

Verder vordert ze:

- voor recht te zeggen dat het bevolen herstel dient gerealiseerd te zijn binnen een termijn van 6 maand;
- te bevelen dat voor het geval de aanpassingswerken niet gerealiseerd zijn binnen voormelde termijn, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wordt gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien;
- te zeggen voor recht dat aan elke verwerende partij een dwangsom zal worden opgelegd van 75,00 EUR per dag vertraging, te rekenen vanaf het verstrijken van de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn;
- uitdrukkelijk voor recht te zeggen dat deze aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is zoals bedoeld in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger. W. en verweerders uitdrukkelijk te wijzen op de toepassing van de artikelen 152 en 153 DORO;
- vervolgens verweerders voor het resterende gedeelte van de stedenbouwkundige overtreding te veroordelen tot het betalen van een geldsom van 19.339.03 EUR ziende de meerwaarde welke het goed gelegen te en kadastraal gekend als door het misdrijf heeft verkregen;
- vast te stellen dat het verweerders conform artikel 149, § 3, 2° lid DORO toegestaan is aan het betrokken goed nog onderhouds- en instandhoudingswerken uit te voeren die betrekking hebben op de stabiliteit zoals bedoeld in artikel 195 bis, 3° DORO;
- verweerders te wijzen op de toepassing van artikel 7,1° en 4de lid van het Meerwaardebesluit en vast te stellen dat het meerwaardebedrag uiterlijk na 1 jaar te rekenen vanaf de uitspraak dient betaald te zijn op de rekening van het Grondfonds bij gebreke waaraan en zonder verdere ingebrekestelling de wettelijke intrest verschuldigd is;
- verweerders tevens te wijzen op de toepassing van artikel 149, § 5, 2de lid DORO en vast te stellen dat ze zich op geldige wijze kunnen kwijten van het gevorderde meerwaardebedrag door binnen het jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, dit impliceert de afbraak van alle niet vergunde delen, waarop het meerwaardebedrag betrekking had na het uitvoeren van de aanpassingswerken zoals hierboven uiteengezet;
- verweerders te veroordelen tot de kosten van het geding.

2. Verweerders vragen de afwijzing van de vordering als niet-toelaatbaar, onontvankelijk, minstens ongegrond en de veroordeling van eiseres tot de kosten van het geding.

In ieder geval vragen ze te zeggen voor recht dat er geen enkele reden voorhanden is om het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

III. BEOORDELING

A. Voorgaanden

Verweerders zijn de eigenaars van een onroerend goed te kadastraal gekend als gelegen in agrarisch gebied.

Bij proces-verbaal van 7 september 1998 werd ten laste van verweerders een bouwovertreiding vastgesteld, namelijk het optrekken van een paardenstal zonder vergunning (stuk 1, kaft 1 eiseres).

Verweerders dienden op 16 maart 1999 een aanvraag tot regularisatie in.

Het College van Burgemeester en Schepenen van weigerde de bouwvergunning op 20 april 2000 op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar:

"De aanvraag beoogt de regularisatie van een paardenfokkerij van +- 33,06 m lengte, een gemiddelde breedte van +- 8 m, een hoogte variërend van 3 tot 5 m en uitgevoerd in baksteenmetselwerk.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het gaat hier niet om een aanvraag i.f.v. een agrarisch of para-agrarisch bedrijf maar om hobbyactiviteiten bij een slordig uitgebouwde stapelplaats, evenwel niet aansluitend erbij. Zoals op het plan weergegeven staat deze te regulariseren constructie zelfs als een geïsoleerde inplanting weergegeven.

Vanuit landbouwkundige overwegingen en een rationele ordening van het agrarisch gebied kunnen dergelijke zaken aanvaard worden op een normale huiskavel in de onmiddellijke omgeving van de hoofdgebouwen.

De diepe inplanting tast het karakter van het achterliggend open gebied aan en is strijdig met de planologische voorzieningen van het gewestplan."

(stuk 10, kaft 2 eiseres).

Verweerders stelden tegen deze beslissing beroep in bij de Bestendige Deputatie van de provincie

Bij Besluit van de Bestendige Deputatie van 27 juli 2000 werd het beroep niet ingewilligd. Er werd onder meer overwogen dat verweerders geen landbouwers zijn maar een groothandel hebben in textiel evenals een zeefdrukkerij, dat het bezitten van 2 paarden moeilijk kan beschouwd worden als een paardenfokkerij en dat een stal ten behoeve van een hobbyactiviteit niet kan worden toegelaten in agrarisch gebied (stuk 12, kaft 2 eiseres).

Tegen deze beslissing stelden verweerders beroep in bij de Vlaamse Minister. Ingevolge de wijziging van het decreetartikel betreffende de beroepen bij decreet van 26 april 2000 kon de aanvrager geen hoger beroep meer instellen tegen een besluit tot weigering van de Bestendige Deputatie als het daar ingestelde beroep dateerde van na 1 mei 2000 zodat de zaak niet in behandeling kon worden genomen (stuk 14 eiseres).

Verweerders dienden op 17 november 2004 een nieuwe regularisatieaanvraag in (stuk 1, kaft 3 eiseres).

Bij beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van van 4 maart 2005 werd de aanvraag tot regularisatie geweigerd, onder bijtreding van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar:

"De te regulariseren paardenfokkerij is volledig gelegen in agrarisch gebied. De aanvraag staat niet in functie van een volwaardig agrarisch of para-agrarisch bedrijf.

Bijgevolg dient deze aanvraag te worden getoetst aan de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002.

Het betreft een stalling voor 5 paarden. De begeleidende nota (p. 9/12) vermeldt dat de stal een stallingsoppervlakte heeft van 73,75m² en een oppervlakte aan voederberging van 23,6m² (in totaal dus 97,35m), daar waar volgens de omzendbrief maximaal telkens 75m² toegelaten is (in totaal dus max. 150m²).

Overwegende dat de stalling een lengte heeft van ca. 33m en een breedte van ca. 9m, wat dus een totale oppervlakte betekent van 297m², wat beduidend meer is dan de toegelaten 150m².

Overwegende dat deze oppervlakte trouwens ook in de begeleidende nota vermeld wordt (p. 11/12).

Overwegende dat de stalling deels uit meer dan één bouwlaag is opgetrokken en dus ook wat dit aspect betreft niet in overeenstemming is met de omzendbrief.

Gelet op de bebouwing in de directe omgeving is de inplanting van de stalling op die plaats aanvaardbaar.

De aanvraag is voor regularisatie vatbaar maar enkel binnen de normen van de omzendbrief, d.w.z. dat er max. 150m² voor regularisatie in aanmerking komt, en dit binnen het gedeelte van het gebouw dat opgetrokken is uit één bouwlaag. Op de plannen moet het gedeelte worden aangeduid dat men dienovereenkomstig wil regulariseren.

De aanvraag is vooralsnog niet voor vergunning vatbaar.

ALGEMENE CONCLUSIE

Er wordt vooralsnog een ongunstig advies geformuleerd: op de plannen moet worden aangeduid wat men wil regulariseren zoals hierboven vermeld (totale oppervlakte max. 150m², één bouwlaag)."

(stuk 8, kapt 3 eiseres).

Verweerders stelden tegen deze beslissing beroep in bij de Bestendige Deputatie van de provincie

Bij Besluit van de Bestendige Deputatie van 15 september 2005 werd het beroep ingewilligd en de stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarde van de afbraak van de bovenbouw van de voederberging en de aanplanting met enkele hoogstambomen, mits de inachtnaam van een onbeplante zone van een 6-tal meter:

"Overwegende dat de in de omzendbrief vermelde cijfers louter richtinggevend zijn welke voor de vergunningverlenende overheid niet dwingend zijn;

dat de aanvrager momenteel 5 paarden houdt voor hobbydoeleinden doch zinnens is zijn activiteiten uit te breiden tot een volwaardig para-agrarisch bedrijf; dat hierop reeds geanticipeerd wordt bij de aanvraag door het voorzien van de nodige ruimte;

dat het gebouw naast de eigenlijke stalling ook ruimte voorziet voor voeder en mest; dat ook ruimte noodzakelijk is voor de stalling van het nodige materiaal; dat de aanvrager over een zeer grote oppervlakte aan graasweide beschikt (3,35 ha); dat de oppervlakte van de voorziene stalling hiermede in verhouding staat;
dat de ruimtelijke draagkracht van het terrein niet wordt overschreden;
...dat het voorzien van de nodige beplanting rondom het gebouw de inpassing in het landschap nog verder zal bevorderen;
...dat het achterste kopse gedeelte van de te regulariseren stal twee bouwlagen omvat, met raamopeningen binnen de achterste gevel over twee niveaus, zodat ook op dit vlak de te regulariseren stal niet in overeenstemming is met de van kracht zijnde omzendbrief welke bepaalt dat een stalling voor weidedieren slechts één bouwlaag mag omvatten;
dat vergunning verleend kan worden mits afbraak van de bovenbouw van de voederberging...;
dat de te regulariseren stalling werd opgericht op ca. 38 m van de woning op het terrein, links achter en aansluitend op de voorliggende bebouwde kavels;
dat de inplantingsplaats aldaar aanvaardbaar is en de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht;"
(stuk 12, kaft 3 eiseres).

De gemachtigde ambtenaar ging op 8 november 2005 tegen deze beslissing in beroep om volgende redenen:

"De oppervlakte van de stalling bedraagt, ondanks de door de Bestendige Deputatie opgelegde sloping, quasi het dubbele van wat de omzendbrief (RO/2002/01) toelaat. Bovendien is de voorwaarde inzake het te slopen deel niet precies omljnd en ook niet vastgelegd met aangepaste plannen (hoe moet het gebouw worden afgewerkt?)."

(stuk 13, kaft 3 eiseres).

De zaak werd voor de Vlaamse Minister behandeld op 21 februari 2006, maar tot op heden is er nog geen uitspraak (stuk 11 verweerders).

Eiseres vordert thans het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken en een meerwaarde voor het resterende gedeelte.

B. Omtrent de toelaatbaarheid/ontvankelijkheid van de herstellvordering

Volgens verweerders is de vordering niet toelaatbaar, minstens onontvankelijk nu eiseres geen voorafgaand eensluidend advies heeft gevraagd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Luidens artikel 198bis, eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 treden de bepalingen met betrekking tot het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, zoals bedoeld in artikel 149, § 1 en artikel 153, pas in werking nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijke reglement is goedgekeurd.

Artikel 198bis, tweede lid Stedenbouwdecreet 1999 bepaalt dat de rechter de ingediende vorderingen voor inbreuken die nog niet voor eensluidend advies werden voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, alsnog kan voorleggen voor eensluidend advies.

Nu het voorafgaand advies geen verplichting is maar een mogelijkheid, is de herstellvordering die werd ingediend vooraleer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid advies kon verlenen toelaatbaar en ontvankelijk.

C. Ten gronde

1. Verweerders verwijzen naar de door hen ingediende regularisatieaanvraag die er volgens hen toe zal leiden dat de paardenstal niet langer een wederrechtelijke constructie zal uitmaken waardoor de herstellvordering zonder voorwerp wordt.

Zij achten het optreden van eiseres dan ook voorbarig.

Tevens zijn ze van oordeel dat ze ingevolge de beslissing van de Bestendige Deputatie van 15 september 2005 wel over een vergunning beschikken en dat deze momenteel enkel geschorst is.

Eiseres beklemtoont dat verweerders tot op heden geen enkele uitvoerbare en definitieve stedenbouwkundige vergunning bezitten en de rechtbank haar beslissing niet mag uitstellen tot een administratieve beslissing inzake de regularisatie is tussengekomen.

2. Inzake herstellvorderingen dient de rechter uitspraak te doen zodra de zaak in staat van wijzen is. Ter zake dient geen rekening te worden gehouden met een hangende administratiefrechtelijke procedure. Is er op het ogenblik van de uitspraak geen vergunning voorhanden, dan kan de herstelmaatregel wettig worden bevolen.

Alle aanvragen tot regularisatie die nog niet tot een definitieve gunstige beslissing hebben geleid, zijn zonder belang voor de beslissing over het herstel (P. VANSANT, *De herstelmaatregel in het Vlaamse decreet ruimtelijke ordening en stedenbouw*, Mechelen, Kluwer, 2006, 402-405; Cass. 11 december 2001; www.cass.be, Cass. 27 maart 2001, www.cass.be).

In tegenstelling tot wat verweerders vragen, kan de burgerlijke procedure dan ook niet worden opgeschort tot er uitspraak is over de regularisatie-aanvraag.

Dat de loutere schorsing van de door de Bestendige Deputatie verleende vergunning de herstellvordering zou in de weg staan, kan evenmin worden aanvaard.

De door verweerders uitgevoerde werken zijn tot op heden niet gedekt door een *uitvoerbare* stedenbouwkundige vergunning zodat de herstellvordering in staat van wijzen is.

De huidige feitelijke toestand is ten andere niet conform de geschorste vergunning die in hoofde van verweerders bepaalde voorwaarden (gedeeltelijke afbraak) oplegt. De onwettige toestand duurt immers voort tot aan het verrichten van de werken die als voorwaarde van een afgeleverde regularisatievergunning zijn bepaald (Cass. 28 maart 2006, www.cass.be).

3. De rechter dient op basis van artikel 159 G.W. de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze niet op machtsoverschrijding of machtsafwending berust.

Inzonderheid dient te worden nagegaan of de beslissing van eiseres om een herstelmaatregel te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien blijkt dat de vordering steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechter de vordering zonder gevolg laten. Ter zake komt het de rechter niet toe om de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen en moet de herstelmaatregel verplicht worden ingewilligd indien hij met de wet strookt (Cass. 3 juni 2005, *T.M.R.*, 2006, 74; Cass. 15 juni 2004, *R.W.* 2004-2005, 1613).

3.1. Verweerders stellen dat hun bedrijvigheid inmiddels een para-agrarische bedrijvigheid is geworden.

In hun beroepschrift d.d. 20 mei 2000 haalden zij aan dat het de bedoeling was om de fokkerij uit te bouwen tot een minimum aantal van een twintigtal fokmerries. Uit het Besluit van de Bestendige Deputatie van 27 juli 2000 blijkt dat zij op dat ogenblik maar beschikten over 2 paarden en dat er slechts 2 boxen gebruikt werden, wat niet kon beschouwd worden als een paardenfokkerij.

Op 18 februari 2005 is er sprake van 5 paarden (kaft 3, stuk 3 eiseres).

In hun beroepschrift van 14 april 2005 stelden verweerders dat het ging om een kleinschalige paardenfokkerij die de bedoeling had om door te groeien tot een volwaardig para-agrarisch bedrijf. Er werd verwezen naar de bedoeling om de fokkerij uit te bouwen tot minimum 10 à 15 fokmerries.

Uit het verslag van de Bestendige Deputatie d.d. 6 juni 2005 blijkt dat de paardenstal bestemd was voor het huisvesten van 5 paarden en dat er 4 paarden aanwezig waren.

In de beslissing van de Bestendige Deputatie van 15 september 2005 is er opnieuw sprake van 5 paarden.

De stukken die verweerders op vandaag voorleggen, tonen nog steeds niet aan dat hun bedrijvigheid thans geen hobbyactiviteit maar een para-agrarische bedrijvigheid zou zijn.

Waar verweerders in hun beroepschrift voor de Vlaamse Minister d.d. 5 september 2000 zelf stelden dat het niet opportuun was dat ze geen landbouwers waren, beroepen zij zich thans wel op een inschrijving als landbouwer ter staving van hun stelling...

De voorgelegde stukken verwijzen weliswaar naar de aanschaf van jonge fokmerries, maar eigendomsbewijzen worden niet voorgelegd en nergens kan worden uit afgeleid hoeveel paarden verweerders thans bezitten. Zij vermelden dit zelfs niet in hun laatste conclusie.

Derhalve kan de activiteit van verweerders op basis van de meegedeelde stukken niet als een para-agrarische activiteit worden beschouwd.

3.2. Verweerders verwijten eiseres dat zij haar beroep tegen de door de Bestendige Deputatie toegekende vergunning uiterst summier motiveert en de richtinggevende cijfers in de ministeriële omzendbrief RO/2002/01 als exacte cijfers hanteert.

Uit het door eiseres ingestelde beroep d.d. 8 november 2005 blijkt dat zij – in tegenstelling tot wat verweerders haar verwijten – de cijfers zoals vermeld in

de ministeriële omzendbrief niet zo zeer interpreteert als exacte cijfers, maar wijst op het feit dat de oppervlakte van de stalling beduidend meer bedraagt dan de door de omzendbrief vooropgestelde cijfers. Verder stelt zij ook dat het te slopen deel onvoldoende is afgelijnd en niet nader wordt verduidelijkt.

De herstellvordering die verwijst naar het advies van de gemachtigde ambtenaar d.d. 23 februari 2005 gaat ervan uit dat nu de totale oppervlakte van de stalling beduidend hoger is dan wat de omzendbrief als richtkader voorschrijft (297 m² in plaats van 150 m²) er maximum 150 m² voor regularisatie in aanmerking komt binnen het gedeelte dat opgetrokken is uit één bouwlaag. Waar de omzendbrief één bouwlaag voorschrijft, bestaat de constructie deels uit meer dan één bouwlaag.

Waar de herstellvordering er op wijst dat de opgetrokken constructie resulteert uit een paardenliefhebberij zonder agrarische functie en de constructie kan geregulariseerd worden mits naleving van de voorwaarden in de omzendbrief strookt deze met de wet.

De herstellvordering dient dan ook te worden ingewilligd.

Ter zake wordt niet gemotiveerd waarom in concreto een dwangsom zou dienen te worden opgelegd, te meer eiseres ambtshalve in de uitvoering van de bouw- en aanpassingswerken kan voorzien.

4. Nopens de door eiseres gevorderde meerwaarde worden vanwege verweerders cijfermatig geen opmerkingen geformuleerd zodat deze kan worden toegekend.

D. Uitvoerbaarheid bij voorraad

Verweerders vragen om het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad te verklaren.

De voorlopige tenuitvoerlegging van een vonnis heeft tot doel de eventuele begunstigde van een voorlopige tenuitvoerlegging te beschermen tegen de kwade trouw en de vertragingsmanoeuvres van hun schuldenaar en houdt een afwijking in op het algemeen beginsel van de schorsende kracht van de gewone rechtsmiddelen.

Door eiseres worden geen argumenten aangehaald waarom het vonnis wel uitvoerbaar bij voorraad zou moeten worden verklaard.

OP DEZE GRONDEN

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

met inachtneming van de artikelen 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Verklaart de vordering van eiseres ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt verweerders tot het uitvoeren van bouw- of aanpassingswerken, zoals hierna wordt bepaald, met betrekking tot een perceel gelegen te
en kadastraal gekend als
namelijk tot:

- de afbraak van de 2 flankvolumes, haaks op de eigenlijke stalling;
- verwijdering van de daarbij horende vloerplaat en fundering;
- verwijdering van de afbraakmaterialen;
- herstel van het maaiveld.

Zegt dat het bevolen herstel dient gerealiseerd te zijn binnen een termijn van 6 maand, bij gebrek waaraan eiseres wordt gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

Veroordeelt verweerders voor het resterende gedeelte van de stedenbouwkundige overtreding tot het betalen van een geldsom van 19.339.03 EUR zijnde de meerwaarde welke het goed gelegen te
en kadastraal gekend als
door het misdrijf heeft verkregen.

Stelt vast dat het verweerders conform artikel 149, § 3, 2° lid DORO toegestaan is aan het betrokken goed nog onderhouds- en instandhoudingswerken uit te voeren die betrekking hebben op de stabiliteit zoals bedoeld in artikel 195 bis, 3° DORO.

Wijst verweerders op de toepassing van artikel 7,1° en 4de lid van het Meerwaardebesluit en stelt vast dat het meerwaardebedrag uiterlijk na 1 jaar te rekenen vanaf de uitspraak dient betaald te zijn op de rekening van het Grondfonds

bij gebreke waaraan en zonder verdere ingebrekestelling de wettelijke intrest verschuldigd is.

Wijst verweerders tevens op de toepassing van artikel 149, § 5, 2de lid DORO en stelt vast dat ze zich op geldige wijze kunnen kwijten van het gevorderde meerwaardebedrag door binnen het jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke staat, dit impliceert de afbraak van alle niet vergunde delen, waarop het meerwaardebedrag betrekking had na het uitvoeren van de aanpassingswerken zoals hierboven uiteengezet.

Verwijst verweerders in de kosten van het geding, aan hun zijde vereffend op 364,40 EUR rechtsplegingsvergoeding en aan de zijde van eiseres vereffend op 296,15 EUR dagvaardingskosten en 364,40 EUR rechtsplegingsvergoeding.

RECHTBANK EERSTE AANLEG GENT - VEERTIENDE KAMER
OPENBARE TERECHTZITTING VAN 20 maart 2007

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de veertiende burgerlijke kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent op *twintig maart tweeduizend en zeven*.

Aanwezig:
griffier.

alleenzetelend rechter;